

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศแรก ๆ ที่นักลงทุนต่างชาติมักนึกถึงเมื่อพูดถึงการลงทุนในอาเซียน ด้วยเพราะความพร้อมในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมทางภูมิศาสตร์ จากทำเลที่ตั้งอยู่ศูนย์กลางของภูมิภาค ความพร้อมด้านสาธารณูปโภค ด้านชีวิตดิบ ด้านแรงงาน และด้านการสื่อสาร ที่ยังมีโอกาสให้ “สิทธิพิเศษ” หลายประการแก่นักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในไทย ดังนั้น รัฐบาลไทยจึงมีแนวคิดที่จะผลักดันให้ไทยเป็น “ประตูสู่อาเซียน”

นางพิรมล เจริญแก้ว อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ได้เปิดเผยว่า กรมฯ ยามจะเพิ่มบทบาทของการเป็นประตูสู่อาเซียนของไทย โดยกำลังพิจารณาเรื่องการดำเนินงานของ “ศูนย์ AEC” ที่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่สพต.สนน.ให้ศูนย์ AEC ดังกล่าว ไม่เพียงแต่มีหน้าที่ให้ข้อมูลเท่านั้น แต่จะดำเนินการสนับสนุนมิตร ทั้งธนาคารพาณิชย์ สำนักงานที่ปรึกษา สำนักงานบัญชี ฯลฯ ให้มีการทำงานร่วมกัน เพื่อที่ต่อไปเมื่อนักลงทุนต่างชาติเข้ามาขอคำแนะนำการลงทุนในอาเซียน ศูนย์แห่งนี้จะสามารถให้คำแนะนำและให้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบของแต่ละประเทศได้นอกจากนี้ยังมีแผนขยายรวมทั้งจะเปิดอ.น.ให้ไทยเป็น Regional Head Office ด้วย

ด้านการท่องเที่ยว ประเทศไทยก็เป็นประเทศแรก ๆ ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมักนึกถึง หากพูดถึงการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไทยก็มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของไทยก็ได้ดังและได้รับความนิยมในตัวเองอยู่แล้ว ส่วนด้านการบริการนั้น โรงแรมและรีสอร์ทของไทยก็มีชื่อเสียงระดับโลก ทั้งยังมีหลายรูปแบบหลายระดับ ที่มีทั้งท่องเที่ยวตามธรรมชาติก็ได้หลายหลายตามความชอบและกำลังทรัพย์ของตน

ด้านคมนาคมและการสื่อสาร ไทยมีความพร้อมมากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนั้น ที่ตั้งของไทยยังเอื้อสำหรับนักท่องเที่ยวที่อยากเที่ยวหลายประเทศในอาเซียน จากทำเลที่ตั้งอยู่ศูนย์กลางของภูมิภาค มีอาณาเขตติดกับประเทศที่กำลังได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั่วโลกอย่างพม่า กัมพูชา และลาว

นอกจากนี้ ไทยยังมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค ทั้งทางบก ทางเรือ ทางอากาศ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวหลายประเทศในอาเซียนสามารถเดินทางจากไทยต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้ ที่ทำให้เห็น

ไทยเป็นศูนย์กลางภูมิภาค นั่นคือ เมื่อวันที่ ๑๗-๑๘ มกราคมที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรีเป็ญ ญาซัน โทษ อาบะ เดินทางมาเยือนประเทศไทยเพื่อหารือกับนายกรัฐมนตรีไทยเกี่ยวกับการที่ญี่ปุ่นจะผลักดันให้ไทย เป็นศูนย์กลางการค้าในวงของบริษัชเอกชนต่าง ๆ ของญี่ปุ่น และเป็นประตูสู่เอเชีย

จากการที่ไทยมีความผูกพันอย่างลึกซึ้งทางเศรษฐกิจกับญี่ปุ่น ทั้งญี่ปุ่นเป็นผู้ลงทุนและผู้ค้าที่ใหญ่ที่สุดของไทย ไทยโดยยึดเป็นฐานการผลิตและส่งออกไปยังญี่ปุ่นมีภาพลักษณ์กับกลุ่มธุรกิจญี่ปุ่น การหาซื้อในครั้งนี้เป็นไปเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็งมากขึ้น ส่งเสริมทางการค้า การลงทุน และกาารส่งผลกระทบต่อโลก

แม้ว่าปัจจุบันกลุ่มบริษัทธุรกิจญี่ปุ่นจะเข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยเป็นจำนวนกว่า ๘,๖๐๐ รายแล้วก็ตาม แต่ก็มีการเพิ่มการลงทุน ของธุรกิจมากขึ้นมาโดยตลอด โดยจากการเปิดเมืองของกรมการค้าผู้จัดการธนาคารกสิกรไทยที่เป็นพันธมิตรกับธนาคารญี่ปุ่นหลายแห่ง และเปิดให้บริการดูแลด้านการเงินแก่เกษตรกรญี่ปุ่น พ.จ.๖๓ กลุ่มธุรกิจ SMEs ญี่ปุ่นกว่า ๘,๐๐๐ ราย กำลังมีแผนเข้ามาลงทุนและขยายธุรกิจในประเทศไทยในปีนี้ ซึ่งแต่ละรายมีขนาดการลงทุนกว่า ๕๐-๑๐๐ ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าการลงทุนรวมทั้งสิ้น ๕๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อันเป็นสถิติที่สูงที่สุดในรอบ ๖ ปี ซึ่งนักลงทุนญี่ปุ่นที่เข้ามาในไทย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น เครื่องจักร ยานยนต์ และภาคบริการ เนื่องจากกลุ่มธุรกิจเป็นมองว่าประเทศไทยมีสิ่งแวดล้อมและสาธารณูปโภคที่สมบูรณ์ อีกทั้งยังพบว่าตลอดเวลาที่มีการลงทุนในไทยไม่เคยพบว่ามีกรณีเกิดคดีในอัย ในอัตราต่าง ๆ นอกจากนี้ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้กลุ่มธุรกิจญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในไทยมากกว่าปีก่อน ๆ คือความชัดเจนของการเมืองระหว่างญี่ปุ่นกับจีน ในวันนี้ที่พิพาทในทะเลจีนใต้ ทำให้กลุ่มธุรกิจญี่ปุ่นจำนวนมากย้ายฐานการผลิตจากจีน และเลือกไทยเป็นฐานการผลิตแห่งใหม่นั้นเอง จากปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีความพร้อมที่จะเป็นประตูสู่อาเซียน

อย่างไรก็ดี การที่ประเทศไทยจะประสบความสำเร็จเป็นประตูสู่อาเซียนนี้จึงต้องได้รับการผลักดันจากรัฐบาลหลาย ๆ ด้าน รวมไปถึงการดำเนินการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพพร้อมในการรองรับชาวต่างชาติ หากไทยสามารถเป็นประตูสู่อาเซียนได้ก็จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของไทยเป็นอย่างมาก

อภินันท์ บัวหัทธิต, มิถุนายน ๒๕๕๖

อภินันท์ บัวหัทธิต. (2556, มิถุนายน) “ประเทศไทยประตูสู่อาเซียน” อนุสาร อ.ส.ท. 53 (11) : หน้า 46 - 47.

ตัวเลขพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ

ประเทศสมาชิก	ประชากร (ล้านคน)	จีดีพี ปี ๒๐๑๐ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	การขยายตัวของจีดีพี (๐ เปอร์เซ็นต์)	จีดีพีต่อหัว (ดอลลาร์สหรัฐ)	มูลค่าส่งออก (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	ส่งออกเป็นเปอร์เซ็นต์ของจีดีพี	ทุนสำรองปี ๒๐๑๐ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	ลำดับในดัชนีพัฒนาการด้านมนุษยการของ UNDP
อินโดนีเซีย	๒๔๖.๓	๘๖๖.๗	๖.๕	๓,๕๑๑	๓๐๓.๖	๒๓.๐	๑๑๐.๑	๑๒๕
ไทย	๖๙.๕	๓๔๖๖.๑	๙.๐	๕,๑๑๗	๒๕๖๖.๕	๖๕.๙	๑๗๕.๑	๑๑๓
มาเลเซีย	๒๙.๙	๒๙๙.๑	๕.๑	๙,๙๙๙	๒๓๓.๑	๓๔.๙	๑๗๓.๖	๖๑
สิงคโปร์	๕.๓	๒๖๐.๐	๙.๙	๔๖,๒๖๑	๑๖๙.๕	๑๕๓.๕	๒๓๓.๗	๒๖
ฟิลิปปินส์	๙๑.๙	๒๒๔.๙	๓.๙	๒,๓๙๖	๔๙.๓	๒๑.๙	๒๙.๓	๑๑๒
เวียดนาม	๘๙.๙	๑๒๓.๖	๕.๙	๑,๓๓๕	๙๖.๙	๗๙.๙	๑๒.๒	๑๒๘
พม่า	๕๙.๓	๕๑.๙	๑๐.๙	๘๕๗	๐.๑	๐.๑	-	๑๙๙
บรูไน	๐.๕	๑๖.๙	๒.๙	๓๔,๓๕๕	๑๖.๙	๓๖.๖	๑.๗	๓๓
กัมพูชา	๑๖.๓	๑๒.๙	๖.๙	๙๐๙	๕.๓	๕๑.๐	๓.๙	๑๑๙
ลาว	๖.๓	๙.๑	๘.๐	๑,๓๘๑	๑.๓	๒๖.๘	-	๑๓๘
SVN เกือบ	๕๙.๙	๒,๑๗๙	๕.๙	๓,๖๓๘	๑,๒๓๑	๕๖.๙	๓๙.๙	

ข่าวการเมืองอาเซียน

ตารางด้านบนคือตัวเลขเศรษฐกิจพื้นฐานของ ๑๐ ประเทศอาเซียน จากตารางพื้นฐานนี้ สามารถแปรเป็นข้อมูลทางเศรษฐกิจที่กล่าวได้ดังนี้ ๑. ๑๐ ประเทศอาเซียนโดยรวมถือว่ามีขนาดใหญ่เมื่อใช้ประชากรเป็นตัววัด เพราะมีประชากรมากกว่า ๖๐๐ ล้านคน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรทั้งโลกซึ่งมีอยู่กว่า ๗ พันล้านคน สรุปได้ว่าอาเซียนมีประชากรคิดเป็นสัดส่วน ๘.๖ เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลก หากแต่ประชากรอาเซียนส่วนใหญ่มักจะกระจุกตัวอยู่หนาแน่น เพราะมีรายได้ต่อหัวเพียง ๓,๖๓๘ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี ซึ่งต่ำกว่าจีดีพีต่อหัวของโลกว่าถึง ๓ เท่า ประชากรอาเซียนน่าจะขยายตัวได้ปีละเกือบ ๖ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่จีดีพีโลกขยายตัวเฉลี่ยประมาณ ๓-๔ เปอร์เซ็นต์ ต่อปี

๒. อาเซียนโดยรวมมีเศรษฐกิจที่ "เปิด" มาก วัดจากสัดส่วนของการส่งออกเมื่อเทียบกับจีดีพี กล่าวคือการส่งออกทั้งหมดมีมูลค่า ๑,๒๓๑ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับจีดีพีที่ ๒,๑๘๙ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น ๕๖.๕ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ทั้งนี้ ตัวเลขจุดจุดในทางบวกโดยสิงคโปร์ ที่การส่งออกสูงถึง ๑๖๙.๕ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี และในอีกด้านหนึ่งประเทศไทยยังมีผลงานทางการค้าที่ทำได้ยอดเยี่ยมมาก ถึงขั้นไม่จำเป็นต้องส่งออกก็ได้ อีก ๓ ประเทศที่ส่งออกน้อย คือ ลาว (ส่งออก ๑.๓ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี) ซึ่งเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล (and Locked) และสำหรับ อินโดนีเซียที่มีการส่งออกเพียง ๒๓.๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีนั้น น่าจะเป็นเพราะว่าเป็นประเทศใหญ่ ซึ่งพึ่งตนเองได้มากกว่าประเทศเล็ก และยิ่งพัฒนาไปไม่มากนัก สำหรับรายที่ ๓ คือฟิลิปปินส์ (สัดส่วนการส่งออก ๒๑.๙ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี) นั้นก็มีได้สะท้อนความ "เปิด" ที่แท้จริงของประเทศ ซึ่งมีการขยายตัวจีดีพีที่เติบโตทางไประลอกอาชีพในต่างประเทศเป็นจำนวนมากหลายล้านคน และมีเงินกลับเข้าประเทศหลายพันล้านเหรียญ กล่าวคือแม้ฟิลิปปินส์จะส่งออกสินค้าไม่มากนัก แต่ส่งออกแรงงานเป็นจำนวนมาก จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าอาเซียนโดยรวมมีเศรษฐกิจที่เปิด และจะเปิดมากขึ้นเรื่อย ๆ

๓. ตัวเลขทุนสำรองระหว่างประเทศสะท้อนว่าอาเซียนมีความมั่นคงทางการเงินพอสมควร เพราะโดยเฉลี่ยแล้วมีทุนสำรองระหว่างประเทศสูงถึง ๓๙๙.๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๓๙.๙ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีของอาเซียนโดยรวม ทั้งนี้บางประเทศอาเซียนมีทุนสำรองสูงมาก เช่น สิงคโปร์ที่ ๒๓๓.๕ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ไทยที่ ๖๕.๙ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี และมาเลเซียที่ ๓๔.๙ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ในอีกด้านหนึ่งประเทศที่มีทุนสำรองน้อยมากคือพม่าและลาว ในขณะที่บางประเทศยังมีทุนสำรองไม่สูงมาก เช่น เวียดนาม ทุนสำรองเพียง ๑๒.๒ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ในขณะที่มีการนำเข้าประมาณ ๗๙.๙ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี และบรูไนที่มีทุนสำรองประมาณ ๑.๗ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีเช่นกัน

๔. การวัดคุณภาพชีวิตโดยอาศัยดัชนีการพัฒนาระดับความเป็นอยู่ของประชากร หรือ JNDP Human Development index (เช่น อัตราการเสียชีวิตลดลงเกิด จำนวนประชากรต่อแพทย์หนึ่งคน ระดับการศึกษาของประชาชน ฯลฯ) นั้นสะท้อนความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยของประชาชน (โดยรวมได้ต่อหัว) เป็นหลัก คือ สิงคโปร์มีระดับความเจริญสูงสุด (ที่ลำดับ ๒๖) ตามด้วยบรูไน (ลำดับ ๓๓) มาเลเซีย (๒๖) ไทย (๑๑๓) ที่แตกต่างกันคือ ฟิลิปปินส์ที่ตกมาติด ๆ ที่ลำดับ ๑๑๓ แต่จีดีพีต่อหัวเท่ากับ ๒,๓๙๖ ดอลลาร์สหรัฐ ต่ำกว่าจีดีพีต่อหัวของอินโดนีเซียที่ ๓,๕๑๑ ดอลลาร์สหรัฐค่อนข้างมาก ขณะที่คุณภาพชีวิตของอินโดนีเซียที่ติดต่อกันมาที่ลำดับ ๑๒๕ สูงกว่าเวียดนาม (ลำดับ ๑๒๘) ไม่มากนัก แม้ว่าจีดีพีต่อหัวของเวียดนามจะเพียง ๑,๓๓๕ เหรียญ และเป็นจีดีพีต่อหัวประเทศลาวเพียง ๘๕๗ และพม่าจะเป็นประเทศที่ยังคงพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนช้ากว่าคนอื่น จึงจะทำให้มีระดับความเจริญใกล้เคียงกับประเทศไทย

๕. หากดูตัวเลขโดยรวมทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยเจริญกว่าประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่บนพื้นแผ่นดินเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ค่อนข้างชัดเจน ยกเว้นมาเลเซีย และโดยรวมประเทศไทยมีค่าดัชนีการพัฒนามากกว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ เกือบทั้งหมด โดยประเทศไทยจะอยู่ที่ลำดับ ๓๕ จาก ๑๐ ประเทศอาเซียน

อนุสาร อ.ส.ท. มิถุนายน ๒๕๕๖ | ๑๕๓